Carl Cappeller, Sanskrit-English Dictionary, Strassburg 1891

शायक, f. °यिका = prec.; *f. also mode of lying or one's turn to lie.

शायिन् a. lying, resting, sleeping (mostly —°).

शार, f. आ mottled, spotted; m. a stone or piece used at sev. games (also f. ई).

शारङ्ग s. bow*; f. °ङ्गी the female of a cert. bird.

शारद, f. शारदी or शारदी autumnal.

शारदीन & **शारदीय** a. the same.

शारद्य n. autumn-corn.

शारद्वत m. a man's name.

शारि m. = शार m.; f. a kind of crow.

शारिक m., आ f. = prec. m. & f.

शारीर, f. ई made of bone; corporeal, of the body. n. bodily constitution, excrement.

शारीरक a. corporeal.

शारीरकमीमांसा f., °लक्षण n., °विद्या f. titles of works.

शार्ग m. a cert. bird.

शार्ङ्ग a. made of horn or coming from the Çṛñga-tree. m. a cert. bird (f. ई); n. bow (esp. that of Viṣṇu).

शार्ङ्गक m., °ङ्गिका f. = prec. m. & f.

शार्ङ्गधनुर्धर m. E. of Viṣṇu-Kṛṣṇa.

शार्ङ्गधन्वन् & °धन्विन् m. = prec.

शार्ङ्गधर m. the same; N. of an author, °पद्धति f. his work.

शार्ङ्गधरपाणि & °भृत् m. E. of Viṣṇu-Kṛṣṇa.

शार्ङ्गरव m. N. of a man.

शार्ङ्गिन् m. = शार्ङ्गधनुर्धर.

शार्दूल m. tiger (f. ई); best among (—°).

शार्दूलचर्मन् n. a tiger's skin.

शार्दूललोमन् n. a tiger's hair.

शार्दूलविक्रीडित n. tiger's play, N. of a metre.

शार्यात m., ई f. patron. names.

शार्व, f. ई relating to Çarva (Çiva); w. दिश् f. the north-east.

शार्वर a. nocturnal; f. ई night.

शार्वरिक a. = prec. adj.

1**शाल** m. a kind of timber tree, tree i.g., wall, fence; f. शाला (q.v.).

2**शाल** a. being in a hut, house, room, hall etc.

3**शाल** m. a kind of fish.

शालग्राम m. N. of a sacred village.

शालङ्कायन m. N. of a Rishi, pl. his race.

शालपोत m. a young Çāla-tree.

शालभ a. moth-like; °विधि m. such a way of acting (cf. पतंगवृत्ति).

शालभञ्जिका & °भञ्जी f. statue.

शाला f. hut, house, hall, room, stable (—° also शाल n.).

शालार्क m. a bunch of chips or fagots; fagot-fire.

शालाग्नि m. domestic fire.

शालातुरीय a. native of Çalātura, m. E. of Pāṇini.

शालापति m. householder.

शालामुखीय a. being in the front of a house (fire).

शालावंश m. the chief post of a hut,

शालावृक m. cat (cf. सालावृक).

शालाश्रय (abstr. °त्व n.) & °सद् a. dwelling in a house.

शालास्तम्भ m. post or pillar of a house.

शालि m. sgl. & pl. rice.

शालिकण m. grain of rice.

शालिकेदार m., °क्षेत्र n. field of rice.

शालिगोप m., ई f. guardian of a rice-field.

शालिचूर्ण n. rice-flower, ground rice.

शालिन् a. possessing, full of, rich in, eminent by (—°); f. °नी a field of rice.

शालिभवन n., °भू f. a field of rice.

शालिवाहन m. N. of a king.

शालिहोत्र m. E. of the horse (lit. receiving rice-oblations); N. of an author on hippology, n. his work.

शालीन a. having a fixed abode, domestic; modest, bashful, ashamed; n. adv., as subst. modesty, humbleness.

शालीनता f. = prec. n.

शालीनत्व n. abstr. to शालीन in all mgs.

शालु n. a cert. fruit.

शालुड m. N. of an evil demon.

शालूक n. an esculent lotus-root.

शालूर m. frog.

शालेय, f. ई grown with rice.

शाल्मलि (adj. —°) = seq.

शाल्मलि m. f., °ली f. the silk-cotton tree; the latter also N. of a river & a hell.

शाल्मलीफलक s. a board of Çālmalī-wood,

Institute of Indology & Tamil Studies, Cologne University, Germany12/1/2008